

_____ Áfra János

AMI A FÖLDÉ

A. J.-nek

Vessen föld alá testtel a baj,
nem nő már többé fejen a haj,
felszínre súly és szemekre éj,
sírjon a kő és sírjon a fény.

Zokog az erdő, rengnek a fák,
fákon az ágak, rajtuk a nyák,
madarak köpte csorog alá,
hullik a szárny és tollpihe rá.

Sárgul szakáll és őszül levél,
míg lendít, vonszol, rendez a szél,
s vak dombok tűnnek, lapulnak el
sziklánk repedő zenéjével.